

ענת (מימין) היא בת למישפחה בלי כוכב: מישפחת פרץ, אשר שניים מבניה ניסו בשבוע שעבר להתאבד במיקלט בבאר־שבע, ואחד נפטר

היה הולך, הם היו מציצים בי מחור שעשו ברשת של החלון. משם הם גם היו זורקים לי לחם וקצת אוכל.

„ההתחלה הם פתחו להתערב, כי פרץ היה שיכור ואליהם, אבל בסוף הם פנו למישרה, וכגיל שש הוציאו אותי השוטרים מהבית.

„הייתי עירומה לגמרי, ואני זוכרת שצילמו אותי או עם השלשלאות על הרגל. לקחו אותי ישר למישרה הבריאות. אני זוכרת שהיו לי הרבה תולעים. הייתי נורא רזה והיו לי עצמות חלשות.

„כל האחים שלי היו אצל הדודה, אחות של פרץ, ואותי לקחה סבתא שלי. האמא של אמי. היא היתה גרה עם בן שלה ואצלם הייתי כמו שיפחה. הייתי עובדת ומנקה ומצחצחת את הנעליים של הדוד, ומכיוון שהם לא ידעו דרך אחרת של חינוך. הם היו מכים אותי בגלל כל דבר.

הסטירה של המנהלת

ל א יצא לי ללמוד כיתה א' בבית, ונכנסתי ישר לכיתה ג' במימיה. למדתי שם עד כיתה ו', ואז העבירו אותי לפנימיה בבית־שמש. „שם המשכתי ללמוד, ולא ידעתי בכלל שזאת פנימיה לילדים מופרעים. זה נודע לי רק כאשר קראתי בעיתון

פאני וסילביה, שהן הצעירות ביותר. ארבעת הילדים האלה הם אחיה מאותה האם. אך מאב חורג, שהיה אלקוהוליסט ומת לפני זמן לא רב. „כשאמי, שנקראת היום שרה סיני, התחתנה עם יעקב פרץ, הוא לקח גם אותי אליו. אבל הוא היה תמיד שיכור והיה מכה את כלולו מכות נוראות. הוא היה הורג אותנו במכות, בעיקר את אחותי סילביה שראו אותה בטלוויזיה. היא נכה מהמכות האלה. היינו מביאים אותה לטיפולים פסיכיאטריים בגלל המכות.

„כשהייתי בגיל שש, אמי ברחה שוב מהבית והשאירה את כל הילדים עם אבי החורג. הוא מסר את הילדים הקטנים שלו לאחותו, דודה שלהם, והיא גידלה אותם. אבל אותי, מפני שלא הייתי הבת שלו, הוא קשר בשרשרת־כרזל לארון ולמיטה, והשי איר אותי לבדי בבית במעברה.

„לשרשרת היה מנעול אחד מחובר לדלת הארון ומנעול אחר לדלת המיטה.

„חץ מהמיטה והמיוזון הוא השאיר לי רק מין סיר כזה, בשביל היציאות שלי. לפעמים הוא היה משאיר אותו יותר מדי רחוק ולא הצלחתי להגיע אליו. ואז הייתי עושה את היציאות על המיוזון, וכאשר הייתי שומעת אותו מגיע, הייתי מקפלת את המיוזון מרוב פחד, והוא היה הורג אותי במכות. „השכנים ריחמו עליי, וכאשר פרץ

אחת, מרים, הבוגרת ממנה בשנתיים. „מרים נשואה ויש לה שני ילדים, אני חושבת. נדמה לי שהיא מורה, מספרת ענת. ענת חושבת שיש לה עוד אח בנהריה, אבל אותו לא ראתה מעולם. ולכן איננה בטוחה אם הוא ממש אחיה או אח חורג. אחרי שאמה ברחה מאביה של ענת, היא חזרה לבאר־שבע ושם הכירה את יעקב פרץ. אביהם של ארבעת ילדיה הנוספים: חיים ז'ל, שהיה צעיר מענת בשנתיים בערך, והיה הקרוב אליה בגיל משאר אחיה; יצחק, שהיה צעיר ממנה בארבע שנים; ושתי האחיות

„נולדתי בנהריה, אבל הוריי היו מסוכסכים ואמי לא רצתה ללדת אותי. היא רצתה לעשות הפלה, אבל אבא שלי מנע בערה. כאשר נכנסה לחדר־ילדה, היא ילדה אותי וברחה מבית־החולים. חיפשו מישו מהמישׁ פחה כדי שיקח אותי, ורק אחרי שלושה חודשים מצאו את סבתא שלי בבאר־שבע. האמא של אמי, והיא לקחה אותי אליה. בעצם, עד גיל 14 גרתי אצל סבתא ובמוסדות. ענת נותנת הסבר קצר להרכבה המסובך של מישפחתה. מאביה האמיר תי, שהתגורר בנהריה, יש לה אחות

ה מצפון הקולקטיבי של ה' מדינה עובד השבוע שעות נוספות עבור מישפחתה של ענת־זיקטוריה (וויקי) פרץ. ענת בת ה-26, גבוהת הקומה ויפת־התואר, היא אחותם הבוגרת של חיים ויצחק פרץ, אשר ניסו בשבוע שעבר להתאבד במיקלט בבאר־שבע. חיים ז'ל הצליח. סיפורה של ענת — היא החליפה את שמה הפרטי מוויקטוריה לענת, ואת שם־המישפחה שלה החליפה לפרץ. על שם אביה החורג — שהיא אם בלתי־נשואה, הוא סיפור של אומללות נוראה.